

FALUSI LÁNY

IRTA: HARSÁNYI LAJOS

Simára fésült szép haját
Két vastag ágba fonja.
Égszin szalagot fűz bele,
Úgy tornyosítja kontyba.
Az arcát mossa csillogó
Friss márciusi hóval.
A szomszéd Örzse nénike
Kíváncsi és megszólal.

— Talán muzsika lesz ma este s táncba készülsz, lelkem?
A lány mosolyog s rózsaként virít a csöppnyi telken.

Az új kalács friss illata
A konyhából kiárad.
A lány vasalja gondosan
Az ünneplő ruhákat.
Fehér ingvállat, zöld kötényt,
A fodros, lenge szoknyát.
Az Örzse néni rosszat sejt
S szól, mint ilyenkor szokták.

— Csak nem legény van a dologban, hogy így öltözöl, te?
A lány kacagva felnevet s pirulva néz a földre.

A kiskertben gyorsan letép
Egy gyenge rozsmaringot.
A rozsmaring az éjszakán
Harmatban fürdött, ringott.
A rozsmaringot gondosan
Az imakönyvbe zárja.
Az Örzse néninek bizony
Eláll a szeme, szája.

— Biztosan kérőd érkezik és mátkapántlikát hoz.

— Nem, néni! Búcsúra megyünk a — celli Máriához!